

IV. Plan wynikowy

Tabela zawiera propozycję planu wynikowego nauczania w klasie trzeciej dla zakresu podstawowego i zakresu rozszerzonego. Przygotowanie planu wynikowego wymaga szczegółowej analizy treści nauczania pod względem poziomu wymagań. Każdemu celowi lekcji należy przydzielić odpowiednią kategorię i zakres wymagań. Najprostszym podziałem treści jest ich podział na zakres podstawowy i ponadpodstawowy. W każdej z powyższych kategorii zastosujemy podział na treści, które uczeń pamięta [A], rozumie [B], potrafi zastosować w sytuacjach typowych [C] i nietypowych [D].

Celem nadrzędnym jest takie przygotowanie ucznia, aby po skończeniu nauki w klasie trzeciej zdał egzamin maturalny z chemii w zakresie podstawowym lub rozszerzonym.

PLAN WYNIKOWY – ZAKRES PODSTAWOWY

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
1.	Czynniki wpływające na szybkość reakcji.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić czynniki wpływające na szybkość reakcji [A] – wyjaśnić pojęcie katalizatora i inhibitora [B] – rozróżnić katalizatory homogeniczne i heterogeniczne [C] – opisać doświadczenie ilustrujące wpływ temperatury i stężenia substratów na szybkość reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować przeprowadzenie doświadczenia ilustrującego wpływ różnych czynników na szybkość reakcji [C] – zaproponować różne metody przyspieszenia określonej reakcji [C]
2.	Reakcje egzo- i endoenergetyczne.	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować pojęcie reakcji egzo i endo [A] – rozróżnić w danym doświadczeniu układ i otoczenie [C] – ocenić, które ze wskazanych przez nauczyciela reakcji są egzo-, a które endotermiczne [B] – podać przykład reakcji egzotermicznej [B] 	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować energię aktywacji [A] – zdefiniować pojęcie energii wewnętrznej układu [A] – wyjaśnić mechanizm reakcji, postępując się teorią zderzeń i kompleksu aktywnego [C] – narysować wykres zmian energii wewnętrznej podczas przebiegu reakcji [C] – wyjaśnić, na podstawie teorii zderzeń, wpływ poszczególnych czynników na szybkość reakcji [C]
3.	Ustalanie się równowagi w wypadku reakcji odwracalnych.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie reakcji odwracalnej i nieodwracalnej [B] – podać przykłady typowych reakcji odwracalnych [C] – napisać wyrażenie na stałą równowagi reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie równowagi dynamicznej [B] – sformułować prawo działania mas [B] – ocenić na podstawie wartości stałej równowagi reakcji, w którą stronę przesunięte jest położenie równowagi [D]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
4.	Dysocjacja elektrolityczna kwasów – moc kwasów.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie dysocjacji elektrolitycznej i elektrolitu [B] – podzielić kwasy na mocne i słabe [B] – zapisać równania dysocjacji kwasów mocnych i słabych jedno- i wieloprotonowych [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm reakcji dysocjacji [C] – wyjaśnić zdolność substancji do dysocjacji na podstawie budowy jej cząsteczek [D]
5.	Pisanie równań dysocjacji kwasów i zasad – nazywanie jonów.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać równania dysocjacji zasad mocnych i słabych [C] – podać nazwy jonów powstałych w wyniku dysocjacji kwasów i zasad [C] – zapisać wzory jonów powstałych podczas dysocjacji kwasów i zasad [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – utworzyć nazwę mniej typowego jonu [D]
6.	Pisanie równań dysocjacji soli i nazywanie jonów.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać równania dysocjacji soli [C] – podać nazwy jonów powstałych w wyniku dysocjacji soli [C] – zapisać wzory jonów powstałych podczas dysocjacji soli [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm reakcji dysocjacji soli [C]
7.	Stała dysocjacji jako przykład stałej równowagi reakcji.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać wyrażenia na stałe dysocjacji kwasów i zasad [C] – posługiwać się wartością stałej dysocjacji w celu określenia mocy kwasu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć stężenie jonów powstałych w wyniku dysocjacji kwasu jednoprotonowego, posługując się wartością stałej lub stopnia dysocjacji [D] – obliczyć stopień dysocjacji kwasu jednoprotonowego [D]
8.	Skala pH jako miernik kwasowości i zasadowości roztworu.	<ul style="list-style-type: none"> – posługiwać się pojęciem pH dla określenia odczynu roztworu [B] – wymienić wskaźniki kwasowo-zasadowe [B] 	<ul style="list-style-type: none"> – podać metody pomiaru pH roztworu [B] – obliczyć pH roztworu mocnego kwasu i mocnej zasady [D] – obliczyć pH roztworu o znanym stężeniu jonów wodorowych lub wodorotlenkowych [D] – wykorzystać iloczyn jonowy wody dla obliczenia stężenia jonów wodorowych i wodorotlenkowych [D]
9.	Sprawdzian.	X	X

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
10.	Przypomnienie wiadomości o stężeniach.	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć stężenie molowe jonów w roztworze [C] – obliczyć stężenie procentowe roztworu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – przeliczyć stężenie roztworu z molowego na procentowe i odwrotnie [C] – obliczyć stężenie roztworu poddane go rozcieńczeniu [C] – wykonać obliczenia stechiometryczne dotyczące reakcji pomiędzy roztworami [C]
11.	Roztwory nasycone i nienasycone – rozpuszczalność związków.	<ul style="list-style-type: none"> – posługiwać się pojęciem roztworu nasyconego i nienasyconego [B] – wyjaśnić mechanizm rozpuszczania związków jonowych w wodzie [C] – wyjaśnić pojęcie hydratacji [B] – zinterpretować tabelę i wykres rozpuszczalności [C] – przeprowadzić proste obliczenia związane z rozpuszczalnością [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizmy rozpuszczania związków niejonowych w wodzie [C] – przeprowadzić trudniejsze obliczenia związane z rozpuszczalnością [C]
12.	Reakcje zobojętniania i strącania osadów jako przykłady reakcji jonowych.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać reakcję zobojętniania i strącania [B] – zapisać jonowe równania reakcji zobojętniania i strącania [C] – opisać doświadczenie ilustrujące zobojętnianie i strącanie [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące proces zobojętniania i strącania [C] – omówić metodę miareczkowania alkacymetrycznego [B]
13.	Wpływ stężenia roztworów na możliwości wytrącania osadów.	<ul style="list-style-type: none"> – omówić wpływ stężenia roztworu na łatwość wytrącania się osadu [B] – zapisać jonowe równania reakcji strącania [C] – opisać doświadczenie ilustrujące wpływ stężenia roztworu na możliwość wytrącania się osadu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące wpływ stężenia roztworu na możliwość wytrącania się osadu [C] – przeprowadzać trudniejsze obliczenia związane z rozpuszczalnością [C]
14.	Proces hydrolizy soli.	<ul style="list-style-type: none"> – podzielić sole na ulegające i nieulegające hydrolizie [B] – zapisać jonowe równania reakcji hydrolizy [C] – określić odczyn roztworu wskazanej soli [C] – opisać doświadczenie ilustrujące proces hydrolizy soli [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące proces hydrolizy soli [C] – wskazać procesy hydrolizy zachodzące w przyrodzie i gospodarstwie domowym [C]
15.	Sprawdzian.	X	X

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy zachodzące z wymianą elektronów			
16.	Stopnie utlenienia pierwiastka w cząsteczce i jonie.	– obliczyć stopień utlenienia pierwiastka w typowej cząsteczce lub jonie [C]	– zdefiniować pojęcie stopnia utlenienia [B] – obliczyć stopień utlenienia pierwiastka w mniej typowej cząsteczce lub jonie [C]
17.	Procesy redoks – bilans elektronowy i materiałowy reakcji.	– określić, czy dane równanie opisuje reakcję redoks [C] – wskazać proces utleniania i redukcji w danym równaniu [C] – wskazać utleniacz i reduktor w danym równaniu redoks [C] – przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy dla prostej reakcji [C]	– zdefiniować pojęcia: reduktor, utleniacz, utlenienie, redukcja [A] – podać różne sposoby zapisu równań półokwowych [C]
18.	Uzgadnianie współczynników reakcji redoks za pomocą bilansu elektronowego i materiałowego.	– przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy oraz uzgodnić współczynniki w prostym równaniu reakcji [C]	– przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy oraz uzgodnić współczynniki w trudniejszym równaniu reakcji [C]
19.	Sprawdzian.	X	X
20.	Typowe reakcje redoks – utleniacze i reduktory.	– wymienić typowe utleniacze i reduktory [B] – opisać doświadczenie przebiegające z udziałem typowego utleniacza i reduktora [C] – opisać utleniające właściwości tlenu i chloru [C] – zapisać równania reakcji kwasów z metalami [C] – zapisać równania reakcji przebiegających z udziałem tlenu i chloru [C]	– przeprowadzić i zinterpretować reakcje kwasów z metalami [C] – opisać utleniające właściwości tlenu i chloru [C]
21.	Utleniające właściwości związków chromu i manganu.	– opisać doświadczenia ilustrujące utleniające właściwości jonu MnO_4^- i $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [C] – zbilansować podane równania reakcji przebiegających z udziałem jonów MnO_4^- i $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [C]	– zaproponować doświadczenia ilustrujące przebieg reakcji z udziałem jonów MnO_4^- i $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [C] – omówić zależność reakcji redukcji jonów MnO_4^- i $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ od pH roztworu [C] – zapisać równanie reakcji przebiegającej z udziałem jonów MnO_4^- i $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [D]
22.	Podsumowanie.	– wyjaśnić pojęcie korozji [B] – omówić sposoby zapobiegania korozji [B]	– podać przykłady reakcji redoks występujące w życiu codziennym [B] – wyjaśnić pojęcie przeciwutleniacza [C]

PLAN WYNIKOWY – ZAKRES ROZSZERZONY

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
1.	Czynniki wpływające na szybkość reakcji.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić czynniki wpływające na szybkość reakcji [A] – wyjaśnić pojęcie katalizatora i inhibitora [B] – rozróżnić katalizatory homogeniczne i heterogeniczne [C] – opisać doświadczenie ilustrujące wpływ temperatury i stężenia substratów na szybkość reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować przeprowadzenie doświadczenia ilustrującego wpływ różnych czynników na szybkość reakcji [C] – zaproponować różne metody przyspieszenia określonej reakcji [C]
2.	Reakcje I i II rzędu.	<ul style="list-style-type: none"> – określić cząsteczkowość i rzędowość wskazanej reakcji prostej [B] – podać postać równania kinetycznego dla reakcji I i II rzędu [B] – zdefiniować pojęcie czasu połowicznej przemiany [A] – obliczyć ilość substratu pozostałą po upływie określonego czasu od zapoczątkowania reakcji [C] – obliczyć czas potrzebny do zaniku określonej ilości substratu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – narysować i zinterpretować wykres zależności stężenia substratu od czasu trwania reakcji [C] – przeprowadzić obliczenia związane z czasem połowicznej przemiany [C]
3.	Reakcje egzo- i endoenergetyczne.	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować pojęcie reakcji egzo i endo [A] – rozróżnić w danym doświadczeniu układ i otoczenie [C] – ocenić, które ze wskazanych przez nauczyciela reakcji są egzo-, a które endotermiczne [B] – podać przykład reakcji egzotermicznej [B] 	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować energię aktywacji [A] – zdefiniować pojęcie energii wewnętrznej układu [A] – wyjaśnić mechanizm reakcji, posługując się teorią zderzeń i kompleksu aktywnego [C] – narysować wykres zmian energii wewnętrznej podczas przebiegu reakcji [C] – wyjaśnić, na podstawie teorii zderzeń, wpływ poszczególnych czynników na szybkość reakcji [C]
4.	Prawo Hessa.	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować pojęcie entalpii [A] – podać treść prawa Hessa [A] – zdefiniować standardową entalpię tworzenia, entalpię spalania i średnią energię wiązań [A] – przeprowadzić obliczenia termodynamiczne oparte na sumowaniu równań reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić obliczenia termodynamiczne oparte na układaniu cyklu [C]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
5.	Ustalanie się równowagi w wypadku reakcji odwracalnych.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie reakcji odwracalnej i nieodwracalnej [B] – podać przykłady typowych reakcji odwracalnych [C] – napisać wyrażenie na stałą równowagi reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie równowagi dynamicznej [B] – sformułować prawo działania mas [B] – ocenić na podstawie wartości stałej równowagi reakcji, w którą stronę przesunięte jest położenie równowagi [D]
6.	Obliczenia związane ze stałą równowagi reakcji.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać wyrażenie na stałą równowagi dowolnie wskazanej reakcji [C] – przeprowadzić obliczenia dla reakcji, w których w stanie początkowym występują tylko substraty [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić obliczenia dla reakcji, w których w stanie początkowym występują substraty i produkty [C]
7.	Reguła przekory.	<ul style="list-style-type: none"> – określić, jak zmienia się położenie równowagi reakcji przy zmianie stężeń reagentów [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – określić, jak zmienia się położenie równowagi reakcji przy zmianie temperatury i ciśnienia [C]
8.	Sprawdzian.	X	X
9.	Dysocjacja elektrolityczna kwasów – moc kwasów.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie dysocjacji elektrolitycznej i elektrolitu [B] – podzielić kwasy na mocne i słabe [B] – zapisać równania dysocjacji kwasów mocnych i słabych jedno- i wieloprotonowych [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm reakcji dysocjacji [C] – wyjaśnić zdolność substancji do dysocjacji na podstawie budowy jej cząsteczek [D]
10.	Pisanie równań dysocjacji kwasów i zasad – nazywanie jonów.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać równania dysocjacji zasad mocnych i słabych [C] – podać nazwy jonów powstałych w wyniku dysocjacji kwasów i zasad [C] – zapisać wzory jonów powstałych podczas dysocjacji kwasów i zasad [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – utworzyć nazwę mniej typowego jonu [D]
11.	Pisanie równań dysocjacji soli i nazywanie jonów.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać równania dysocjacji soli [C] – podawać nazwy jonów powstałych w wyniku dysocjacji soli [C] – zapisać wzory jonów powstałych podczas dysocjacji soli [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm reakcji dysocjacji soli [C]
12.	Stała dysocjacji jako przykład stałej równowagi reakcji.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać wyrażenia na stałe dysocjacji kwasów i zasad [C] – posługiwać się wartością stałej dysocjacji w celu określenia mocy kwasu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – stosować prawo rozcieńczeń Ostwalda dla obliczenia stężeń jonów powstałych w procesie dysocjacji słabego kwasu jednoprotonowego [C]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
		<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć stężenie jonów powstałych w wyniku dysocjacji kwasu jednoprotowego, posługując się wartością stałej lub stopnia dysocjacji [C] – obliczyć stopień dysocjacji kwasu jednoprotowego [C] 	
13.	Skala pH jako miernik kwasowości i zasadowości roztworu.	<ul style="list-style-type: none"> – posługiwać się pojęciem pH dla określenia odczynu roztworu [B] – wymienić wskaźniki kwasowo-zasadowe [B] – zapisać wyrażenie na iloczyn jonowy wody [B] – obliczyć pH roztworu mocnego kwasu i mocnej zasady [C] – obliczyć pH roztworu o znanym stężeniu jonów wodorowych lub wodorotlenkowych [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – podać metody pomiaru pH roztworu [B] – wykorzystać iloczyn jonowy wody dla obliczenia stężenia jonów wodorowych i wodorotlenkowych [C] – obliczyć pH roztworu słabego jednoprotowego kwasu [C]
14.	Reakcje zobojętniania i strącania osadów jako przykłady reakcji jonowych.	<ul style="list-style-type: none"> – wskazać reakcję zobojętniania i strącania [B] – zapisać jonowe równania reakcji zobojętniania i strącania [C] – opisać doświadczenie ilustrujące zobojętnianie i strącanie [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące proces zobojętniania i strącania [C] – omówić metodę miareczkowania alkacymetrycznego [B]
15.	Roztwory nasycone i nienasycone – rozpuszczalność związku.	<ul style="list-style-type: none"> – posługiwać się pojęciem roztworu nasyconego i nienasyconego [B] – wyjaśnić mechanizm rozpuszczania związków jonowych w wodzie [C] – wyjaśnić pojęcie hydratacji [B] – zinterpretować tabelę i wykres rozpuszczalności [C] – przeprowadzić proste obliczenia związane z rozpuszczalnością [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizmy rozpuszczania związków niejonowych w wodzie [C] – przeprowadzić trudniejsze obliczenia związane z rozpuszczalnością [C]
16.	Iloczyn rozpuszczalności.	<ul style="list-style-type: none"> – zapisać wyrażenie na iloczyn rozpuszczalności wskazanej soli [B] – zapisać jonowe równania reakcji strącania [C] – opisać doświadczenie ilustrujące wpływ stężenia roztworu na możliwość wytrącania się osadu [C] – obliczyć, czy przy danych stężeniach jonów nastąpi wytrącenie osadu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące wpływ stężenia roztworu na możliwość wytrącania się osadu [C] – obliczyć rozpuszczalność w wodzie soli trudno rozpuszczalnej [C] – uwzględnić w obliczeniach efekt wspólnego jonu [D] – interpretować wpływ wspólnego jonu na rozpuszczalność soli [C]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy równowagowe w roztworach			
17.	Teorie kwasowo-zasadowe.	<ul style="list-style-type: none"> – podać definicję kwasu i zasady według teorii Arrheniusa oraz według teorii Brönsteda–Lowry’ego [A] – zaklasyfikować podane związki do kwasów lub zasad Arrheniusa oraz Brönsteda–Lowry’ego [C] – zapisać równanie reakcji kwasu z zasadą w konwencji Brönsteda i Lowry’ego [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – podać przykład kwasu i zasady Arrheniusa oraz Brönsteda–Lowry’ego [C] – wskazać sprzężone pary kwas–zasada [C] – omówić rolę wody w reakcjach kwasowo-zasadowych [D]
18.	Proces hydrolizy soli.	<ul style="list-style-type: none"> – podzielić sole na ulegające i nieulegające hydrolizie [B] – zapisać jonowe równania reakcji hydrolizy [C] – określić odczyn roztworu wskazanej soli [C] – opisać doświadczenie ilustrujące proces hydrolizy soli [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące proces hydrolizy soli [C] – wskazać procesy hydrolizy zachodzące w przyrodzie i gospodarstwie domowym [C] – zaproponować metodę zapobiegania hydrolizie danej soli [C]
19.	Podsumowanie wiadomości. Ekologiczne aspekty procesów jonowych.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić przyczyny kwaśnych deszczów [B] – omówić wpływ nawozów sztucznych na skład gleby i wody [B] 	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić doświadczenie w celu określenia zawartości różnych soli w wodzie [C]
20.	Sprawdzian.	X	X
Procesy zachodzące z wymianą elektronów			
21.	Stopnie utlenienia pierwiastka w cząsteczce i jonie.	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć stopień utlenienia pierwiastka w typowej cząsteczce lub jonie [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować pojęcie stopnia utlenienia [B] – obliczyć stopień utlenienia pierwiastka w mniej typowej cząsteczce lub jonie [C]
22.	Procesy redoks – bilans elektronowy i materiałowy reakcji.	<ul style="list-style-type: none"> – określić, czy dane równanie opisuje reakcję redoks [C] – wskazać proces utleniania i redukcji w danym równaniu [C] – wskazać utleniacz i reduktor w danym równaniu redoks [C] – przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy dla prostej reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować pojęcia: reduktor, utleniacz, utlenienie, redukcja [A] – podać różne sposoby zapisu równań półkowiowych [C]
23.	Uzgadnianie współczynników reakcji redoks za pomocą bilansu elektronowego i materiałowego.	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy oraz uzgodnić współczynniki w prostym równaniu reakcji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy oraz uzgodnić współczynniki w trudniejszym równaniu reakcji [C]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy zachodzące z wymianą elektronów			
24.	Bilansowanie jonowych równań redoks.	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy oraz uzgodnić współczynniki w prostym równaniu jonowym [C] – zapisać równania połówkowe w pełnej wersji [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić bilans elektronowy i materiałowy oraz uzgodnić współczynniki w trudniejszym równaniu jonowym [C] – wskazać w podanych przykładach reakcje dysproporcjonowania i synproporcjonowania [C]
25.	Typowe reakcje redoks – utleniacze i reduktory.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić typowe utleniacze i reduktory [B] – opisać doświadczenie przebiegające z udziałem typowego utleniacza i reduktora [C] – opisać utleniające właściwości tlenu i chloru [C] – zapisać równania reakcji kwasów z metalami [C] – zapisać równania reakcji przebiegających z udziałem tlenu i chloru [C] – przeprowadzić i zinterpretować reakcje kwasów z metalami [C] – opisać utleniające właściwości tlenu i chloru [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić właściwości redoks nadtlenu wodoru [C] – samodzielnie przewidzieć produkty reakcji redoks przebiegającej z udziałem typowych utleniaczy i reduktorów [D]
26.	Utleniające właściwości związków manganu.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać doświadczenia ilustrujące utleniające właściwości jonu MnO_4^- [C] – zbilansować podane równania reakcji przebiegających z udziałem jonów MnO_4^- [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenia ilustrujące przebieg reakcji z udziałem jonów MnO_4^- [C] – omówić zależność reakcji redukcji jonów MnO_4^- od pH roztworu [C] – zapisać równanie reakcji przebiegającej z udziałem jonów MnO_4^- [D] – opisać zmianę właściwości kwasowo-zasadowych oraz właściwości redoks tlenków manganu wraz ze zmianą stopnia utlenienia metalu [C]
27.	Utleniające właściwości związków chromu.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać doświadczenia ilustrujące utleniające właściwości jonu $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [C] – zbilansować podane równania reakcji przebiegających z udziałem jonów $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenia ilustrujące przebieg reakcji z udziałem jonów $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [C] – omówić zależność reakcji redukcji jonów $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ od pH roztworu [C] – zapisać równanie reakcji przebiegającej z udziałem jonów $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ [D] – opisać zmianę właściwości kwasowo-zasadowych oraz właściwości redoks tlenków manganu wraz ze zmianą stopnia utlenienia metalu [C]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy zachodzące z wymianą elektronów			
28.	Podsumowanie wiadomości.	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie korozji [B] – omówić sposoby zapobiegania korozji [B] 	<ul style="list-style-type: none"> – podać przykłady reakcji redoks występujące w życiu codziennym [B] – wyjaśnić pojęcie przeciwutleniacza [C]
29.	Sprawdzian.	X	X
30.	Ogniwo Daniella.	<ul style="list-style-type: none"> – omówić budowę i działanie półogniwa I rodzaju [B] – opisać budowę półogniwa wodowego [B] – posługiwać się szeregiem elektrochemicznym metali dla określenia procesów zachodzących w ogniwie [C] – opisać budowę i działanie ogniwa Daniella [B] – zapisać równania procesów elektrodowych w ogniwie Daniella [C] – zapisać schemat ogniwa Daniella zgodnie z konwencją sztokholmską [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – skonstruować ogniwo Daniella [C] – zapisać schemat i omówić działanie dowolnego ogniwa zbudowanego z dwóch półogniw I rodzaju [C]
31.	Siła elektromotoryczna ogniwa.	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować siłę elektromotoryczną ogniwa [A] – obliczyć siłę elektromotoryczną ogniwa standardowego zbudowanego z dwóch półogniw I rodzaju [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić różnicę między siłą elektromotoryczną ogniwa a napięciem występującym między elektrodami [B]
32.	Równanie Nernsta.	<ul style="list-style-type: none"> – podać wzór Nernsta dla półogniwa I rodzaju [A] – obliczyć potencjał półogniwa I rodzaju [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – wykonać obliczenia siły elektromotorycznej wybranych ogniw [C] – wykonać obliczenia siły elektromotorycznej dla ogniwa stężeniowego [C]
33.	Różne rodzaje ogniw.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać budowę i działanie ogniwa Volty [B] – opisać budowę i działanie ogniwa Leclanchego [B] 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać budowę i działanie ogniwa paliwowego [B] – omówić budowę i działanie akumulatora [B]
34.	Reakcje metali z kwasami i roztworami soli.	<ul style="list-style-type: none"> – napisać równania reakcji metali z kwasem solnym, stężonym i rozcieńczonym kwasem siarkowym(VI) oraz kwasem azotowym(V) [C] – przewidzieć kierunek reakcji pomiędzy metalem a roztworem soli [C] – zapisać równanie reakcji pomiędzy metalem a roztworem soli [C] – opisać doświadczenie ilustrujące reakcję metalu z kwasem lub solą [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – zaproponować doświadczenie ilustrujące reakcję metalu z kwasem lub solą [C]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy zachodzące z wymianą elektronów			
35.	Korozja metali.	<ul style="list-style-type: none"> – zdefiniować pojęcie korozji chemicznej i elektrochemicznej [A] – wymienić czynniki przyspieszające korozję [B] – wymienić metody zapobiegania korozji [B] – opisać doświadczenie ilustrujące korozję żelaza [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm korozji elektrochemicznej [B] – wyjaśnić mechanizmy zapobiegania korozji [B] – zaproponować doświadczenie ilustrujące proces korozji i zapobieganie korozji [C]
36.	Sprawdzian.	X	X
37.	Elektroliza stopionych soli.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać proces elektrolizy stopionej soli [B] – napisać równania elektrolizy stopionej soli lub tlenku [C] – zdefiniować pojęcie napięcia rozkładowego [A] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm elektrolizy stopionych soli lub tlenków [B] – oszacować napięcie rozkładowe (z pominięciem nadpotencjałów i spadku potencjału spowodowanego oporem elektrolitu) [C]
38.	Elektroliza wodnych roztworów soli.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać proces elektrolizy wodnego roztworu soli [B] – napisać równania elektrolizy wodnego roztworu soli [C] – opisać doświadczenie ilustrujące przebieg elektrolizy wodnego roztworu soli [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić mechanizm elektrolizy wodnego roztworu soli [B] – przewidzieć kolejność wydzielania się produktów na katodzie [C] – zaproponować doświadczenie ilustrujące przebieg elektrolizy wodnego roztworu soli [C]
39.	Elektroliza wodnych roztworów kwasów, zasad i soli.	<ul style="list-style-type: none"> – opisać proces elektrolizy wodnego roztworu kwasu i zasady [B] – napisać równania elektrolizy wodnego roztworu kwasu i zasady [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnić pojęcie nadpotencjału [B] – opisać przebieg elektrolizy prowadzonej na różnych elektrodach [C]
40.	Prawa elektrolizy.	<ul style="list-style-type: none"> – podać treść I i II prawa Faradaya [A] – obliczyć masę substancji wydzielonej na elektrodzie podczas elektrolizy [C] – obliczyć czas trwania elektrolizy lub natężenie prądu niezbędne do uzyskania określonej masy produktu [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć masy produktów wydzielonych na elektrodach za pomocą stechiometrycznej interpretacji równań elektrodowych [D]
41.	Obliczenia związane z elektrolizą.	<ul style="list-style-type: none"> – przeprowadzić obliczenia związane z elektrolizą w pojedynczym elektrolizerze [C] 	<ul style="list-style-type: none"> – obliczyć masy produktów wydzielonych na elektrodach elektrolizerów połączonych szeregowo [D]

Lp.	Temat lekcji	Poziom wymagań programowych (kategoria celów)	
		PODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:	PONADPODSTAWOWE Uczeń będzie umiał:
Procesy zachodzące z wymianą elektronów			
42.	Wykorzystanie procesów elektrochemicznych w przemyśle.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić przemysłowe zastosowania procesu elektrolizy [A] – opisać otrzymywanie wodorotlenku sodu podczas elektrolizy wodnego roztworu chlorku sodu metodą przepionową [B] – wymienić pierwiastki otrzymywane dzięki elektrolizie [A] 	<ul style="list-style-type: none"> – opisać otrzymywanie wodorotlenku sodu podczas elektrolizy wodnego roztworu chlorku sodu metodą rtęciową [B] – omówić procesy elektrorafinacji metali [B] – omówić procesy galwanicznego pokrywania powierzchni [B] – omówić procesy elektrolizy prowadzące do otrzymania pierwiastków [B]
43.	Podsumowanie wiadomości.	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić metale otrzymywane za pomocą elektrolizy [A] 	<ul style="list-style-type: none"> – omówić procesy elektrolizy prowadzące do otrzymania metali [B] – porównać metody otrzymywania miedzi, żelaza i glinu [B]